

bestyrelsen for hvert enkelt af de tidligere bestaaende Udfjænkningstøbedes Vedkommende lader foretage en Taxation over Antallet af de Rander Brændevin, som i det kommende Aar maa formodes at ville blive solgte i Udsalget, hvorefter da Afgiftens Størrelse kommer til at rette sig, og at, saafremt Magistraten efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen finder, at der er Nødvendighed for at etablere flere Udfjænkningstøbeder end de alt bestaaende, Rettigheden til saadanne da for et Aar ad Gangen overdrages gjennem offentlig Auktion til dertil kvalificerede Personer. Dette er utvivlsomt en meget anbefalelsesværdig Fremgangsmaade, og gjennem den faar en dygtig Kommunalbestyrelse det i sin Magt, ved efterhaanden at være bleven raadig over Udfjænkningstøbeder, at lade det hele Udbytte af Brændevinsudfjænkningen komme Kommunens Kasse tilgode (Søteborgsystemet).

Udvalget skal endnu kun berøre et Spørgsmaal, som stærkt blev fremhævet ved Sagens 1ste Behandling, nemlig det, om det ikke, naar man lægger den i Lovforslaget foreslaaede Myndighed i den kommunale Bestyrelses Haand, vil være nødvendigt tillige at fastsætte, at Borgerstab eller Næringsbevis paa Beværtningsnæring kun maa gives for visse Aar. Der blev til Støtte herfor ansøgt, at, da det personlige Element spiller en væsentlig Rolle ved Overveelsen af, hvorvidt det kan tilstedes Nogen at drive Beværtningsnæring, og da der ikke haves nogen Sikkerhed for, at den Paagjældende vil vedblive at være den Samme som i det Næbste, Lilladelsen indrømmes ham, men kan misbruge den Næringsstilladelse, som er ham givet, saa er det Offentlige, naar Næringsbeviset er givet for Livstid, ude af Stand til at standse ham i Bedriftens Udøvelse, naar han ikke gjør sig skyldig i en saadan Forbrydelse, at Næringsbeviset kan fradømmes ham. Der er ganske vist Meget i denne Betragtning, der for tjener Overveelse, men Udvalget tror dog at maatte fravaade, at en saadan Bestemmelse indføres i Lovforslaget. At Bestemmelsen vilde være noget hidtil Ukjendt og rimeligvis volde Forslagets Fremme Vanskeligheder, er mindre afgjørende, men af væsentlig Betydning er det, at den sandsynligvis snarest vilde bidrage til at modvirke det, som Udvalget anser for Lovforslagets Hovedsiemod, nemlig at arbejde derhen til, at der i Kjøbstøbederne bliver saa, men større og gode Beværtningsstøbeder, eller, med andre Ord, at fremkalde den Tilstand, at Beværtning bliver et Næringsbrug, der kræver Kapital. Det er klart, at, naar en Mand ikke er sikker paa at kunne fortsætte den Virksomhed, han sætter sig til Opgave, vil han hverten selv være dristig til at sætte sine Midler deri eller let kunne formaa Andre til at støtte sig, og dertil kommer, at man ikke kan overse, at en Bestemmelse, hvorefter Beværtningsnæringen kun maa gives paa 5 eller 10 Aar, vil have saare liden praktisk Betydning.

At sige Nei til en Mand, som man ikke anser kvalificeret til at drive Beværtning, vil ikke være en Kommunalbestyrelse vanskeligt; men har man først givet en Person Lilladelse til at drive Næringsnæring, skal der foreligge meget graverende Data for atter at fratage ham den; det vil der let storte Kommunalbestyrelsen paa den tilstrækkelige Energi, og denne vil ikke blive forøget derved, at det at fratage en daarlige Værtshusholder hans Næringsvei i de fleste Tilfælde vil være ensbetydende med at afgive ham og hans Familie til fremtidig Forsørgelse af Kommunen gjennem Fattigvæsenet.

Skjøndt Undertegnede, Johansen, tiltræder og tilraader det her foreliggende Forslags Vedtagelse, som det nu er indstillet til Thinget fra Udvalget, idet jeg selvølgelig til en vis Grad anerkjender dets Betydning til for Byernes Vedkommende at indskrænke Beværtningsstøbederne, hvor den for Samfundet saa skadelige, berusende Drik sælges, saa laa det dog nær for mig ved nærværende Leilighed at tilraade yderligere Bestemmelser trufne i denne Retning; men naar jeg desuagtet ikke opstiller noget Bestemt til Afstemning, er den væsentligste Grund den, at jeg tvivler om saadanne Bestemmelseres Gjennemførelse for nærværende Tid. — Imidlertid være det mig tilladt i al Korthed her til behagelig Betænkning at hentyde til, i hvilken Retning Lovgivningsmagten efter mine Betragtninger nærmest burde gaa, naar det ret gaar op for den, hvilke sørgelige Følger Nydelsen af berusende Drikke i alle Henseender medfører, og hvilke Hindringer disse lægge veien for Udvikling af et aands- og legems-kraftigt Folk:

1) Efter nærmere ved Lov bestemte Regler bør det tillades Kommunerne at vedtage, hvorvidt de ville have Udsalg af berusende Drikke, og da i benegtende Fald at kunne — ligeledes efter bestemte Regler — expropriere de nu ifølge de gjældende Love bestaaende Næringer.

2) Der bør ved Lov fastsættes Straf for Drukkenskab paa offentlige Fjerdelsstøbeder og i Lighed hermed,

3) at den nugjældende Lovbestemmelse om, at en Forbrydelse, begaaet i mer eller mindre beruset Tilstand, giver Formildelse i Straffen, opheves.

4) Ved Lov bestemmes Straf for den, der bevislig skjænker berusende Drikke for unge Mennesker under 18 Aar og for berusede Personer.

5) Beslutning af alle Slags berusende Drikke kan vel have megen Betydning; men saafremt denne Maade at formindskes Brugen af berusende